

Armáda České republiky

Znak AČR

Založeno	1. ledna 1993
Stát	 Česko
Složky armády	<ul style="list-style-type: none"> pozemní síly vzdušné síly speciální síly kybernetické síly teritoriální síly
Velitelství	Praha
Velení	
Vrchní velitel	Petr Pavel
Ministryně obrany	Jana Černochová
Náčelník Gen. štábu	genpor. Karel Řehka
Stav	
Věk odvodu	18 let
K dispozici pro službu	2 414 728, věk 15–49 (2005)
Vhodných pro službu	1 996 631, věk 15–49 (2005)
Roční počet branců	500–800 pro rok 2021 (2005)
Aktivních vojáků	28 000 vojáků z povolání, 7090 občanských zaměstnanců, 1109 státních zaměstnanců (2021) ^[1]
Rezervistů	4 000 (AZ, září 2022) ^[2]

[Armáda České republiky](#) (AČR) představuje hlavní složku ozbrojených sil České republiky, které dále tvoří [Vojenská kancelář prezidenta republiky](#) a Hradní stráž.

V čele [organizační struktury](#) AČR stojí [generální štáb](#), jehož [náčelníkem](#) je od 1. července 2022 [Karel Řehka](#). Civilní řízení a demokratickou kontrolu armády zajišťuje [Ministerstvo obrany České republiky](#). Od 1. ledna 2005 je česká armáda plně profesionalizovaná; dobrovolníci slouží v jednotkách [aktivní zálohy](#).

Armáda České republiky je tvořena [svazky a útvary](#) několika [druhů sil](#). Základem [pozemních sil](#) jsou dvě [mechanizované brigády](#), a od roku 2020 nově vzniklý [výsadkový pluk](#), které jsou spolu s dalšími jednotkami pozemního vojska určeny pro plnění úkolů na [území státu](#) i mimo něj. [Vzdušné síly](#) zahrnují vojenské [letectvo](#) a [protivzdušnou obranu](#) zabezpečující [suverenitu](#) a obranyschopnost [vzdušného prostoru](#) ČR v rámci [NATINAMDS](#). [Speciální síly](#) jsou od roku 2015 samostatný druh sil pro speciální operace. V roce 2019 vznikla samostatná velitelství [kybernetických](#) a teritoriálních sil.

Hlavní úkoly Armády České republiky stanovuje [zákon](#) č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, jako obranu proti [vnějšímu napadení](#) a plnění úkolů na základě [mezinárodních smluvních](#) závazků týkajících se společné [obraný](#) nebo operací na udržení míru a bezpečnosti. AČR se primárně připravuje na obranu území státu nebo spojenců v rámci kolektivní obrany [NATO](#) dané článkem 5 [Severoatlantické smlouvy](#), případně [Společnou bezpečnostní a obrannou politikou EU](#). Zahraniční nasazení AČR vychází rovněž z členství v [OSN](#), [OBSE](#) nebo [V4](#) ([Obranná spolupráce Visegrádské skupiny](#)).

Historie

Předchůdcem Armády České republiky byla před rokem 1954 [Československá armáda](#), v letech 1954–1990 [Československá lidová armáda](#) (ČSLA) a v letech 1990–1993 opět Československá armáda. Československá armáda se 1. ledna 1993 rozdělila na dvě samostatné armády: Armádu České republiky a [Armádu Slovenské republiky](#), slovensky: *Armáda Slovenskej republiky* (1993–2003, od roku 2003 [Ozbrojené síly Slovenské republiky](#), slovensky: *Ozbrojené sily Slovenskej republiky*). Od 1. ledna 2005 je AČR plně profesionální armádou. Podle současné právní úpravy může být branná povinnost vyžadována pouze v případě [ohrožení státu](#) či za [válečného stavu](#).

Oficiální názvy armády od roku 1918:

- 1918–1950 – Československá branná moc (tento oficiální název dostala československá armáda 19. března 1920 na základě branného zákona)[17]
- 1950–1954 – Československá armáda
- 1954–1989 – Československá lidová armáda
- 1990–1992 – Československá armáda
- od roku 1993 – Armáda České republiky (AČR)

Technika a výzbroj

Podrobnější informace naleznete v článcích [Seznam výzbroje Armády České republiky](#) a [Seznam vojenských letadel České republiky](#).

Hlavní druhy techniky a výzbroje Armády České republiky jsou sledované [Smlouvou o konvenčních ozbrojených silách v Evropě](#). Česká armáda může mít na základě této smlouvy ve výzbroji maximálně 957 tanků, 1367 bojových obrněných vozidel, 767 dělostřeleckých systémů nad 100 mm, 230 bojových letounů a 50 bojových vrtulníků.[18]

K 1. lednu 2018 armáda vlastnila celkem 125 tanků T-72 (z toho 30 modernizovaných T-72M4 CZ), 439 bojových obrněných vozidel BVP-1, BVP-2, BPzV Svatava a Pandur II a 179 dělostřeleckých systémů ShKH vz. 77 DANA, vz. 82 PRÁM-L a ShM vz. 85. Kromě smluvně omezené výzbroje měla AČR také 175 lehkých obrněných vozidel, 149 vozidel se speciální nástavbou na podvozcích bojových vozidel pěchoty a obrněných transportérů nebo 36 obrněných zdravotních vozidel.[18]

Vzdušné síly AČR disponovaly 35 bojovými letouny typu Gripen a ALCA, 6 cvičnými letouny L-39 Albatros, 17 dopravními a pozorovacími letouny, 17 bitevními vrtulníky Mi-24V a 35 dopravními a víceúčelovými vrtulníky typové řady Mi-8/17/Mi-171Š a W-3 Sokol.[18]

